

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 38. Synodi responsum ad Franciæ Regis oppositionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

Sæcul. XVI. bat, eo quod Electorem de hæresi sus-
 A.C. 1551. spectum haberet: in quo sane sua eum
 opinio minime fefellit. (*)

§. XXXVIII.

*Synodi responsum ad Franciæ Regis
 oppositionem.*

Pallav. l. 12. Cum Synodi Patres Jacobum Amio-
 c. 9. n. 7. tum Bellosanensem Abbatem ad se
 Psalmæus iussissent, ut responsum ad Galliarum
 p. 243. Regis Domini sui oppositionem, seu ut
 vocant, protestationem eidem trade-
 rent: eapropter tandem hanc in rem
 convenerant, & primo fecialis ad Eccle-
 siæ portam interrogare jubebatur, num
 aliquis nomine Regis Christianissimi ad-
 esset? eo autem referente, quod nec
 Abbas, nec alius quisquam hujus Re-
 gis nomine comparuisset, Patres nihil-
 ominus sequens responsum prælegi, ac
 promulgari præceperunt. Erat autem
 illud hanc in sententiam conceptum:
 „Mirum in modum gavisa fuit Synodus
 „in præterita Sessione, tum ob recen-
 „tem Episcoporum, Principum, & sep-
 „temvirorum, qui convenerant, frequen-
 „tiam, tum ob honorificas legationes
 „Cæsaris, ac Ferdinandi Regis Fratris
 „sui

(*) Sinistram hanc Sleidani ac præcipue
 Sarpii interpretationem confutat Pallavicinus
 l. c. 8.

„fui fuorum, regnorum Bohemiæ & Sæcul. XVI.
 „Hungariæ nomine, tum etiam quod A.C. 1551.
 „per literas ex Polonia, & Lusitania
 „nuntiaretur, ab illis pariter religiosif-
 „simis Regibus missionem fuorum Ora-
 „torum parari. Eadem pia Christia-
 „nissimi Regis officia fuit Synodus sibi
 „pollicita, cum enim adeo clarent
 „Gallorum Regum in Ecclesiam Catho-
 „licam merita, & ipse Henricus nihilo
 „minor suis Majoribus haberetur seu
 „pietate in Deum, seu studio Religio-
 „nis, seu animi magnitudine; spes
 „erat, eum tutelæ firmissimæ illi Con-
 „cilio futurum: sed cum iti Regis nun-
 „tius adfuisset cum ipsius literis, ac
 „libello, ab eorum tenore gravis mo-
 „lestia, ac sollicitudo fuit Patribus in-
 „cussa; non quod ea plurimum reveren-
 „tiæ erga sacrum illum Conventum
 „non continerent, sed quia difficultas
 „inde obiici visa est, unde auxilium
 „sperabatur. Verum, etsi propter
 „quasdam causas, pravasque opiniones
 „Regis animus exulceratus appareat;
 „non tamen idcirco abiicitur a Synodo
 „spes, quam in Deo, Oecumenicarum
 „Synodorum Summo Præsede, & in
 „suarum actionum, animorum, finium-
 „que conscientia collocat, ab ipso Re-
 „ge perpensis iis, quæ ipsius dignitas
 „postulat, & quorum Christiana res-
 „publica

Hist. Eccles. Tom. XLI.

E

Sæcul. XVI. „publica indiget, amantissimas Patrum
A.C. 1551. „cohortationes minus rectis aliorum
 „consiliis prælatum iri.

Postea ampla necessitas exponebatur, quæ ad celebrandam Synodum urgebat Ecclesiam: Patres, ita prosequeretur Synodus, convenerunt, non ut commodis alicujus terreni Principis servirent, sed omnium Principum Principis, qui Christus est. Id palam fit ex præteritis ipsorum Actis, idemque confirmandum ex futuris. Neque fieri potest, ut, cum Rex per eam honoris, existimationisque significationem ad ipsos scriberet, suspicarentur tam indignam de ipsis opinionem ab eo concipi. De bello Parmensi minime dubitat Synodus, quin Pontifex optimam suorum Consiliorum rationem sit redditurus, quoad ipsos pertinet, nihil ipsis optatius est, quam tranquillitas, atque concordia: sed ob peculiarem controversiam, publicum tanti momenti bonum minime præpediendum censent, cum Episcopi, qui Concilium adituri erant, nec ad arma tractanda, nec ad bellum gerendum essent idonei, ac viæ pariter tutæ pariter, atque in ea Urbe cuncti quietè plurima fruerebantur, hinc merito suspicari Galli non possunt, quod ibi non in dicenda sententia plenam habituri essent
 „liber

„libertatem, quando quidem comper-
 „tum est, consensisse Patres, ut pri-
 „vato Regis Nuntio liceret, quidquid
 „sibi libuisset exponere, cunctis patien-
 „ter, intenteque audientibus. Quod
 „si Galliæ Antistites (quod minime
 „credendum est) suo deessent officio
 „per absentiam rationi dissentaneam,
 „non ideo Concilio dignitas, auctori-
 „tasque Oecumenici defutura erit, nam
 „fuit illic primo legitime coactum, de-
 „inde legitime repositum: Ecclesia
 „Christi, instar ejusdem tunicæ incon-
 „futilis, una, atque individua est.
 „Quod autem ad eam partem spectat,
 „in qua minitatur Rex, quædam reme-
 „dia se adhibiturum, a suis majoribus
 „usurpata: Synodus sibi persuadere non
 „potest, ea esse illius intima animi sen-
 „sa, ut ipse, quod ob validissimas caus-
 „sas inclyti ejus decessores abstulerant,
 „velit renovare cum tanta Ecclesiæ per-
 „turbatione, cum tam foeda sui nomi-
 „nis macula, cum jactura beneficiorum
 „omnium, quæ Majores ipsius & ipse
 „pariter acceperant tam copiose, & a
 „Superioribus, & ab vivente Pontifice.
 „Par est, ut Rex animo recolat, si a
 „quovis mortalium, quæcunque is a-
 „gat, communi utilitati sunt confor-
 „manda, longe arctius ea obligatione
 „teneantur Principes; quippe qui con-

E 2

„stituti

Sæcul. XVI.

A.C. 1551.

Sæcul. XVI., stituti a Deo in tam celso gradu non
A.C. 1551. „ad privatam ipforum, sed ad publi-
 „cam omnium utilitatem Demum ad-
 monebantur Episcopi Galliæ officii sui
 erga Summum Pastorem, qui Conci-
 lium indixit, necnon erga collegas
 suos, a quibus eo invitabantur. Per-
 lecto hoc responso Sessioni finis impo-
 nebatur.

§. XXXIX.

*Protestantes de Synodi decretis, ac
 securitatis literis conquesti.*

*Sarpinus
 Conc. Trid.
 l. 4. p. 32.
 Pallav. hist.
 Conc. l. 12.
 p. 8. n. 4.*

Postquam hujus Sessionis decreta æ-
 que, ac promissæ securitatis tabu-
 læ per Germaniam evulgabantur, ho-
 rum neutrum Protestantibus placebat,
 qui illud pro more suo cachinis exci-
 piebant. Præprimis illis, qui per-
 ceperunt se a Synodo postulasse, ut
 de quatuor tantum articulis audiantur,
 res prorsus mira videbatur, quempiam
 ipforum nomine tale quidquam deside-
 rare, cum illi in publicis Ordinum Ger-
 manicæ Conventibus, tum scriptis qua-
 quaversum sparsis, toties professi sint,
 quod omnium controversiarum discep-
 tationem requirerent, neque quidquam
 eorum, quæ Tridenti definita erant, ad-
 mitterent, sed ad incudem denuo revo-
 canda censerent. Verum risibus explo-
 dendæ erant illorum querelæ; quippe
 Pau-